

DE BIBLIOTHEEK NA L'ORÉAL

Door de ervaring met L'Oréal begreep ik dat ik in een Gillette-format had geleefd, en dat dat niet hetzelfde was als de echte markt — en als ik ooit buiten een bedrijfscontext terechtkwam, zou ik volkomen onvoorbereid zijn om de wereld tegemoet te treden.

Mijn vader belde en nodigde me uit voor de lunch — niet thuis, we zouden buiten afspreken, alsof het gewoon werk was, terwijl we in werkelijkheid onze beste tijd samen doorbrachten, vader en zoon die elkaar terugvonden. Ik mis hem.

Hij was benieuwd hoe ik me voelde na deze professionele ervaring — hij wilde de details of de bijzonderheden niet weten, hij was altijd een gereserveerde man geweest, hij vroeg nooit, hij luisterde alleen en glimlachte.

Ik had hem verteld dat ik wilde studeren — niet via school of universiteit, maar door naar een bibliotheek te gaan en dag na dag te verkennen wat de boeken te zeggen hadden.

Hij was er blij mee en zei: cultuur komt niet alleen uit ervaring — onthoud dat de geschiedenis zich altijd herhaalt, steeds dezelfde cycli, je hoeft haar maar één keer te lezen en te begrijpen hoe ze werkt.

Weinig woorden, geen theater — het hoort vandaag ook bij wie ik ben. De ironie heb ik van mijn moeder, een trek die eigenlijk is geërfd van mijn grootvader van moederskant.

Maar ik zou mijn taal altijd moeten afstemmen op degene met wie ik sprak, want een ingewikkeld woord is vaak helemaal geen teken

van cultuur — je klinkt er alleen door als een onwetende dwaas die geen idee heeft waar hij het verdomme over heeft.

Ik dacht erover naar Milaan te gaan en me in te schrijven voor een managementcursus bij Kaiser, maar ze wilden 3.760.000 lire, en na het lesprogramma te hebben doorgelezen was ik er niet van overtuigd dat het de investering waard was.

Ik wilde mezelf meten aan de kennis van anderen, en ik vond wat ik moest doen: EEN CURSUS VOOR MERCHANDISERS, waar ik wat ik in de praktijk al deed kon verfijnen en verbeteren door het in de theorie te verankeren.

Ik betaalde 650.000 lire voor twintig uur les per week — maar hoe dat afliep, vertel ik je in de volgende aflevering.

Nog één gedachte: toen al voelde ik dat er iets in mij niet werkte, of misschien juist prima werkte, maar ik kon niet zeggen wat het was. Het was het schrijven, later, dat alles duidelijk maakte.

Ik was iemand van wie niemand verwachtte dat hij bestond — en toch was ik iemand.

Ferdinando